

troer, at der ikke kunde være Noget til Hinder for, at vi fik et saadant Lovforslag til Prøvelse. Dersom det ikke blev antaget, tabte Sagen jo i og for sig ikke Noget derved; men dersom vi fik indført en Beskatning paa fremmede Papirer, hvormed vi hver Termin overvældes her i Millionvis, kunde det dog være, at vi fik en Indtægt, som betydede Noget, og som vilde være istand til at dække en eller anden ubehagelig Udgift, f. Ex. de 10,000 Rd. til Stamtutteriet. Dersom dette nu gaaer igennem, hvilket for mit Bedkommende vel kan være vil stee, vil jeg skaffe de Herrer, der have imod Stutteriet, en Indtægt af de fremmede Obligationer, og dette skal jeg altfaa henstille til den ærede Finantsministers Overveielse. — Man har her atter fremdraget Jernbanesagen, og man paastaar, at Jernbaneanlægene i Danmark skulde være en oeconomic Feil, men jeg mener, at man bliver Bevist derfor skyldig. Jeg troer nu først at burde bemærke, at de Jernbaner, om hvilke man siger, at de ikke kunne betale sig, slet ikke skyldes den nuværende Regjering, thi de Jernbaner, som nu sidst ere tagne i Drift, ere en Følge af Jernbaneloven af 1861 og kunne selvfølgelig slet ikke tilskrives den forrige Indenrigsminister, idetmindste ikke som Forslag. Naar en Behreidelse skulde ramme de Love om Jernbaner, der have været for i de sidste Rigsdage, maae de Herrer vente, indtil man seer, hvor stor Traffik der bliver paa de dert omhandlede Baner. Lad os til Exempel oppebie Nabningen af Vendsysselbanen og see, om ikke den vil give en betydelig Tilvært i Frequentfen paa Banen mellem Vandrup og Halsborg. De Herrer maae have Taalmodighed et Par Aar, thi jeg troer, at man da og først da kan sælde Dom over, hvorvidt de Jernbaneanlæg, som ere komne frem efter den forrige Indenrigsministers Forslag, ere vel beregnede. Jeg maa dernæst kalde Thingets Medlemmer ihu, at de i mange Aar, før Jernbanelovene kom, aarlig voterede betydelige Summer til Hovedlandeveis anlæg, og jeg vil spørge de Medlemmer, der nu ere saa meget imod Jernbaneanlæg, om de troe, at Hovedlandeveisene i Ringkjøbing eller Ribe Ainter betale sig. Det troer jeg ikke, men den-

gang anfaae man det for en Nødvendighed at skaffe Provindserne gode Communicationsmidler. Nu ere Hovedlandeveisene distancerede, fordi man allebegne har Jernbaner. Hvad gjøre Preussenerne i Slesvig? De fremme Slevigs materielle Interesser ved at gennemkrydse Slesvig fra den ene til den anden Side med Jernbaner, og jeg troer derfor, at vi, enten Jernbanerne betale sig eller ikke, ere nødte til at anlægge saadanne for at holde Skridt med de andre Nationer baade i Syd og i Nord. Jeg mener, at Besvarelsen af Spørgsmaalet om Jernbanernes Rentabilitet ikke kan afgjøre det Spørgsmaal, om vi bør bygge Jernbaner eller ikke, og jeg troer ligeledes, at den Bemærkning, som det ærede Medlem for Randers (Ree) har gjort om, at man bør nægte Bevillingen til en Dampfærge over Lillebelt, er urigtig; jeg vilde tvertimod ogsaa have stemt for en Dampfærge over Storebelt, dersom der var stillet et Forslag derom i Finantsloven. Jeg holder mig nemlig overbevist om, at det — hvad jeg har seet i Udlandet — er Combinationen og Continuiteten i Jernbanenettene, som skal medføre, at Stambanerne blive saa rentable, at de kunne betale, hvad Sidebanerne have i Underbalance men saalænge de Herrer ikke ville fuldstændiggjøre Jernbanepassagen ved Dampfærger over Lillebelt, Storebelt, og Limfjorden, faae De ikke Andet end Stumper af Jernbaner, som komme til at standse Hovedtraffiken. Naar man hører, at der gaaer Godsvoagne fra Sydtyskland, fra Pesth, Wien og andre Steder — Pesth hører iøvrigt ikke til Tyskland, hvilket jeg bemærker for ikke at blive misforstaaet — til Holstebro og Hobro, hvorfor skulde man da ikke, naar vi faae en Dampfærge over Lillebelt, ligesaagodt kunne have en lignende Traffik til Odense? Nu er Odense afflaaret fra at staae i directe Jernbaneforbindelse med Hamborg, blot fordi den Dampfærge, som det ærede Medlem for Randers vil forhindre, ikke er kommen istand. Jeg troer, at Jernbaneanlægene og deres Fuldstændiggjørelse skal give Midlerne til at bære Indkomsskatten, og derfor er det, jeg mener, at Spørgsmaalet om Jernbanernes Udvikling er af den yderste Betydighed. Jeg for mit Bedkommende troer at